

3 Евангелля св. Лукі

Адзін з фарысеяў запрасіў Езуса паесці з ім. (...) І вось, жанчына, якая была грэшніцай у горадзе, даведаўшыся, што Ён узлёг за сталом у доме фарысея, прынесла алебастрыны флякон пахучага алею і, стоячы ззаду каля ног Ягоных і плачучы, пачала абліваць ногі Ягоныя слязьмі і валасамі сваёй галавы выцірала і цалавала ногі Яму, і намашчвала пахучым алеем.

Убачыўшы гэта, фарысей, які запрасіў Яго, сказаў сам сабе: “Калі б Ён быў прарокам, то ведаў бы, хто гэтая жанчына, якая дакранаецца да Яго, што яна гэшніца. І Езус сказаў яму ў адказ: “Сымон, Я хачу нешта сказаць табе”. Ён жа кажа: “Скажы, Настаўнік”. “У аднаго крэдытора былі два даўжнікі. Адзін вінен быў пяцьсот дынараў, а другі – пяцьдзсят. Паколькі не мелі чым заплаціць, ён дараваў абодвум. Дык хто з іх больш палюбіць яго?”

Сымон адказаў: “Думаю, той, каму больш даравана”. Ён сказаў яму: “Ты правільна разважыў”. І, павярнуўшыся да жанчыны, сказаў Сымону: “Бачыш гэтую жанчыну? Я прыйшоў у твой дом, і ты не даў Мне вады для ног, а яна слязьмі абліла Мае ногі і выцерла сваімі валасамі. Ты пацалунку Мне не даў, а яна з той хвіліны, калі Я прыйшоў, няспынна цалуе Мне ногі. Ты галавы Мне алеем не намаściў, а яна пахучым алеем намаściла Мне ногі. Дзеля гэтага кажу табе: даруюцца ёй грахі многія за тое, што яна вельмі палюбіла. А каму мала даруецца, той мала любіць”. А ёй сказаў: “Даруюцца табе грахі”. І тыя, хто сядзеў за сталом разам з Ім, пачалі казаць самі сабе: “Хто Ён такі, што нават грахі даруе?” А Ён сказаў жанчыне: “Вера твая ўратавала цябе, ідзі ў спакой”. †

Лк 7, 36-50

Атрымала больш, чым ахвяравала

Бог любіць, калі яго правакуюць адвагай і жэстам. Прыкладам з’яўляецца жанчына, якую атаясамліваюць з Марыяй Магдаленай. Яна не толькі не пашкадавала каштоўнага алею, але і праігнаравала страхі тыпу “а што людзі скажуць”. Узамен яна атрымала дар, які ўразіў і яе, і прысутных. Пана Бога немагчыма абагнаць у шчодрасці.